

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, skatteministeren siger, er simpelt hen forkert, for det, vi beder om, er, at man konkret vurderer, om der er tale om, at man får de her varige overskud, som derfor skal til beskatning efter dommen fra 1981, og den vurdering foretager man jo ikke i dag. I dag antager man bare, at man overhovedet ikke har mulighed for at beskatte, og det er altså forkert efter dommen.

Derfor anfægter jeg det juridiske grundlag, som skatteministeren baserer sin argumentation på, men han henviser jo bare til jurister, og dem kan vi jo ikke diskutere med her. Her kan vi kun diskutere med skatteministeren.

Men jeg må selvfølgelig anerkende, at skatteministeren har sagt, at hvis der kommer et positivt svar fra Kommissionen, vil man overveje sagen igen. Men man vil altså overlade det til embedsmændene i EU at finde ud af, om vi må beskatte europaparlamentarikerne, og det synes jeg i sig selv er en forunderlig situation, men jeg synes da, det virker som en åbning.

Og skatteministeren har jo også sagt, at man her på det seneste via Udenrigsministeriet har rykket Kommissionen for et svar, og derfor regner man med at få et svar. Og på den baggrund synes jeg faktisk, at vi i Folketinget bliver nødt til at følge denne sag ekstra tæt i de kommende uger.

På den baggrund og på baggrund af det, skatteministeren har sagt nu her, må jeg bede om, at sagen returneres til fornyet udvalgsbehandling, så vi får en ny mulighed for i udvalget at stille de spørgsmål om det her emne, som skatteministeren har svaret på, og får mulighed for at få de svar fra Kommissionen, som så kan danne baggrund for den egentlige behandling og den endelige andenbehandling her i Folketingssalen.

Jeg skal derfor bede om at få sagen returneret til udvalget.

Formanden:

Der er nu af ordføreren for forslagsstillerne stillet forslag om, at forhandlingen afbrydes, og at forslaget til folketingsbeslutning går tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg skal så spørge, om der er nogen, der har noget at indvende herimod, og hvis der er det, skal jeg åbne for en debat om forslaget, og den sker efter reglerne om korte bemærkninger.

Er der nogen, der har noget at indvende imod, at forslaget går tilbage til udvalget? (Op-

hold). Det er der ikke. Jeg skønner hermed, at Tinget har tiltrådt det stillede forslag, og forslaget til folketingsbeslutning går herefter tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og andre love. (Justering af ansættelsesfrister m.v. og fælleskommunal administration).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 4/3 99. Første behandling 23/3 99. Betænkning 28/4 99. Ændringsforslag nr. 4 og 5 af 5/5 99 uden for betænkningen af skatteministeren (Ole Stavad)).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Ole Stavad).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Det fremgår af betænkningen, at SF vil redegøre for sin stilling til de ændringsforslag, der er stillet af CD, ved andenbehandlingen, og det vil jeg så gøre her:

De to ændringsforslag fra CD vedrører noget principielt med hensyn til skattemyndighedernes muligheder for at få penge i kassen, på den ene side af hensyn til fællesskabet, om man vil, og på den anden side af hensyn til borgerens retssikkerhed.

Det første ændringsforslag, CD har stillet, og hvori man foreslår, at den bestemmelse fjernes, hvori der står, at »den centrale told- og skatteforvaltning har bestemt, at skatteansættelser af andre, der er foretaget under anvendelse af denne praksis, kan genoptages«, kan vi støtte. Og vi gør det vel vidende, at det kan risikere at betyde, at skattemyndighederne måske vil være mindre opmærksomme på, at de skal orientere

om de her ting, og at det derfor kan være vigtigt i forbindelse med betænkningen at understrege, at det ikke er meningen, at skattemyndighederne skal være mindre opmærksomme på den side af sagen.

Men den bestemmelse gør jo, at borgeren godt kan have den opfattelse, at en sag, som vedkommende har haft med at gøre, er en parallel til en anden sag, som har fået en anden afslutning, og at myndighederne kan have en anden opfattelse. Og det er dér, usikkerheden efter vores opfattelse må komme borgeren til gode, og det opnår man ved at fjerne den bestemmelse, hvorved borgeren så får mulighed for at prøve sin sag ad den normale skattevej og også får mulighed for at få en domstols afgørelse.

Så det er altså ud fra den betragtning, at borgeren kan få større retssikkerhed, hvis denne bestemmelse er væk, men at det samtidig skal tilkendes gives, at det ikke fratager myndighedernes forpligtelse til at være opmærksomme på, at nogle ændringer også kan få konsekvenser for andre.

Det andet ændringsforslag kan vi ikke støtte – vi kan i hvert fald under ingen omstændigheder støtte det, som det foreligger – men det berører nogle principielle problemer med hensyn til, hvor langt man kan gå tilbage, når man tager sager op.

I den forbindelse er der også efter vores opfattelse måske en lille smule uklarhed i forhold til lovtæksten om, hvor langt man kan gå tilbage, for det gælder ikke de almindelige bestemmelser, som er anført i § 34, men man refererer alene til § 35; så derfor vil vi anmode om, at vi får forslaget tilbage til udvalgsbehandling med henblik på, at vi kan kigge på disse ting.

Om så CD opretholder dette ændringsforslag, ved jeg selvfølgelig ikke, men vi stemmer under alle omstændigheder imod det, sådan som det ligger. Og når vi så får sagen tilbage til udvalget, ja, så kan vi også få præciseret det, som jeg nævnte i forhold til det andet ændringsforslag, nemlig myndighedernes fortsatte forpligtelse til at være opmærksomme på det, når en sag, der har fået et udfald, som ikke svarer til tidligere afgørelser, har konsekvenser for andre.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Med den oplysning, som SF's ordfører hr. Aage Frandsen just har givet, er der udsigt til, at det ene af CD's ændringsforslag vil blive vedtaget.

Jeg mener ikke, det giver den store de facto ændring i forhold til loven, men jeg er sådan set glad for, at forslaget kommer tilbage til udvalget. Jeg vil i hvert fald opfordre til, at udvalget, inden sagen ender tilbage i salen her igen, er opmærksom på, at det at tage de formuleringer ud af loven, som CD har foreslået – og det har udsigt til at blive vedtaget – kan betyde to ting:

For det første: Efter min opfattelse en væsentlig større retssikkerhed for den enkelte borger, for nu bliver det så, hvis ikke vi gør andet – og der hørte jeg godt bemærkningerne fra hr. Aage Frandsen – den enkelte borger og den enkelte kommunale skatteforvaltning, der skal sidde og nærlæse alle kendelser og domme, der kommer fra Landsskatteret, domstole m.v., og vurdere, når man får sagerne ind, om det så er noget, der giver os anledning til at . . . osv.

Fordelen ved den praksis, som vi viderefører, men med en mulighed for den enkelte for at gå væsentligt længere tilbage, end der har været hidtil, er, efter den gængse opfattelse af begrebet retssikkerhed, en væsentlig styrkelse og forbedring af den enkelte borgers retssikkerhed, som det ligger i regeringens forslag.

Men derudover har vi så sikret, at det er den centrale told- og skattemyndighed, der har ansvaret for at gå ned og vurdere og udsende genoptagelsescirkulæret. Det er ud fra det, jeg har fået oplyst, når jeg har fået henvendelser fra folketingsmedlemmer udefra – jeg har været inde og undersøge konkrete sager – altid sket, og det er jo ikke sådan, at det er en frihed, som told- og skattemyndighederne har. Det er en pligt, told- og skattemyndighederne har. Det er det ene.

Det andet er, hvor mange ressourcer man så skal bruge rundt omkring i mange forskellige skatteforvaltninger til at sidde og undersøge mange forskellige sager, som der kan bruges ufattelig mange ressourcer på, og som går fra den ligningsindsats og den serviceindsats, man i øvrigt skal yde borgerne, fordi man jo selvfølgelig er nødt til, hver gang man får en henvendelse, at grave sig ned i sagerne.

Så derfor tror jeg ikke, at det her i forhold til den enkelte borger de facto kommer til at betyde nogen ændring, men jeg er ikke uden bekymring med hensyn til, om det kan betyde en ringere retssikkerhed først og fremmest for den svagere del af befolkningen i forhold til altid at have juridisk og revisionsmæssig bistand til rådighed. Og som det andet: Om vi kommer til at

bruge en masse unødige ressourcer, som kunne bruges mere nyttigt.

Men de facto tror jeg ikke, at den ændring, som ser ud til at blive vedtaget, betyder nogen ændring for den enkelte borger i sidste instans, men det kan godt være, vi skal bruge mange ressourcer, inden vi når det samme sted hen, som der ligger i regeringens forslag. Det lever vi så med.

Sonja Albrink (CD):

Jeg synes, jeg vil sige tak til det flertal, der vil støtte CD's første ændringsforslag.

Dernæst vil jeg sige, at jeg ikke deler den bekymring, som skatteministeren giver udtryk for her. Da jeg åbnede Jyllands-Posten her til morgen, så jeg, at formanden for Ligningsrådet, professor Ole Bjørn, som jeg i hvert fald vil betegne som en af de dygtigste professorer, vi har inden for skattelovgivningen, udtaler, at hvis skatteyderne skal bevare tilliden til et system, der har uanede ressourcer at sætte ind over for dem, så må systemet også have format til at rydde fuldstændig op efter sig i sager, hvor man tidligere har givet borgerne en uretmæssig behandling.

Jeg synes, det er nogle meget kloge ord, som skatteministeren burde lytte til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg lyttede – naturligvis – opmærksomt til skatteministerens ord. Det gør jeg altid, fordi skatteministeren jo er en klog mand, der har forstand på skat. Også på andet, vil jeg gerne medgive.

Jeg tror ikke, der behøver at være de problemer, som skatteministeren siger der vil være ved det. Og under alle omstændigheder er det vigtigt, at man sikrer, at myndighederne så også stadig væk udøver de funktioner, de skal udøve, for at – som ministeren var inde på – den svage part også har en chance i det her.

Det, som vi har været opmærksomme på, er den situation, hvor myndigheden mener noget og borgeren mener noget andet, og det så med ændringsforslaget giver mulighed for, at man kan prøve sagen fra borgerens side.

Skatteministeren har selvfølgelig ret i, at det er der nogle der er bedre til at udnytte end andre. Der er nogle, der har flere ressourcer til at gå videre med det; men sådan er det jo altid i sager, som man indander fra borgeres side i forhold til myndigheder og i forhold til dom-

stole, at der er nogle, der har flere ressourcer end andre. Derfor er det vigtigt at bevare det, som lå i skatteministerens forslag, og så yderligere sikre det, som ligger i ændringsforslaget fra CD's side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges med 65 stemmer mod 42.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 52 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 5 uden for betænkningen af skatteministeren (Ole Stavad) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil. (Ændret afgiftsafregning m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 4/3 99. Første behandling 23/3 99. Betænkning 28/4 99).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.